

רשומות

ספר החוקים

13 בפברואר 2017

2604

י"ז בשבט התשע"ז

עמוד

394	..... חוק המים (תיקון מס' 27), התשע"ז-2017.
	תיקונים עקיפים:
	חוק מדידת מים, התשט"ו-1955 – מס' 4
	חוק הפיקוח על קידוחי מים, התשט"ו-1955 – מס' 3
	חוק מדידת מים, התשט"ו-1955 – מס' 3
	פקודת בריאות העם, 1940 – מס' 30
	חוק הרשות הארצית לכבאות והצלה, התשע"ב-2012 – מס' 4
	חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010).
	התשס"ט-2009 – מס' 15
	חוק תכנית החירום הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית
	לשנות הכספים 2002 ו-2003), התשס"ב-2002 – מס' 6
410	..... חוק להסדרת ההתיישבות ביהודה והשומרון, התשע"ז-2017.
414	..... חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 27), התשע"ז-2017.

חוק המים (תיקון מס' 27), התשע"ז-2017*

1. תיקון סעיף 9 בחוק המים, התשי"ט-1959¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 9, האמור בו יסומן "א)" ואחריו יבוא:
- "(ב) בלי לגרוע מהוראות חוק מדידת מים, התשט"ו-1955² (בסעיף זה – חוק מדידת מים), מנהל הרשות הממשלתית רשאי להורות, בצו, למפיק מים או לספק מים לאפשר לעובד של רשות המים הארצית שהוסמכה לפי סעיף 46 (להלן – רשות המים הארצית), שהוא הסמיכו לכך, לפי פרק חמישי ב', סעיף 10 לחוק הפיקוח על קידוחי מים, התשט"ו-1955, או סעיף 10 לחוק מדידת מים, להיכנס לשטח המוחזק בידיו ולבצע פעולות של מדידה או בדיקה של המים המופקים על ידו או המסופקים לו או על ידו, ובכלל זה להחליף מערכת למדידת כמויות המים או לתחזק אותה, ובהודעה מראש ובכתב להתקין, בכפוף לכל דין, מדימים או מערכת למדידת כמויות המים והכול בהתאם לכללים שתקבע מועצת הרשות הממשלתית."
2. סעיף 9ב לחוק העיקרי – בטל.
3. סעיף 17 לחוק העיקרי – בטל.
4. בסעיף 18 לחוק העיקרי, במקום "סעיף 17" יבוא "סעיף 150יט".
5. בסעיף 23 לחוק העיקרי –
- (1) בכותרת השוליים, אחרי "רישיון הפקה" יבוא "או הספקה";
- (2) האמור בו יסומן "א)" ובו, אחרי "להספקה לאחרים" יבוא "אלא על פי רישיון הפקה מאת מנהל הרשות הממשלתית ובהתאם לתנאי הרישיון (להלן – רישיון הפקה), אחרי "אלא על פי רישיון" יבוא "הספקה", במקום "(להלן – רישיון הפקה)" יבוא "(להלן – רישיון הספקה)" ובמקום הסיפה החל במילים "מתן רישיון" יבוא "לעניין סעיף זה, "הספקה" – לרבות צריכה עצמית";
- (3) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(ב) מועצת הרשות הממשלתית תקבע כללים למתן רישיון הפקה או רישיון הספקה (בסימן זה – רישיון) ולתנאים שייקבעו בו, ובכלל זה לעניין חובות בעל רישיון כלפי צרכניו, כלפי בעלי רישיונות אחרים וכלפי רשות המים הארצית."
6. בסעיף 24 לחוק העיקרי, במקום "רישיון הפקה" יבוא "רישיון".
7. בסעיף 25 לחוק העיקרי, במקום "ברישיון הפקה" יבוא "ברישיון".
8. בסעיף 25א לחוק העיקרי, במקום "ברישיונות הפקה" יבוא "ברישיונות".
9. בסעיף 27(א) לחוק העיקרי, במקום "רישיון הפקה" יבוא "רישיון".
10. במקום סעיף 28 לחוק העיקרי יבוא:
28. רישיונות לפי חוק זה, אינם ניתנים להעברה, במישרין או בעקיפין, אלא באישור מראש ובכתב מאת מנהל הרשות הממשלתית ובתנאים שיקבע, והכול בהתאם לכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, ואם לא נקבעו כללים כאמור – באישורה; בכללים כאמור רשאית מועצת הרשות הממשלתית
- מגבולת על
העברת רישיון ועל
העברת שליטה
או אמצעי שליטה
בבעל רישיון

* התקבל בכנסת ביום ג' בשבט התשע"ז (30 בינואר 2017); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעת חוק הממשלה – 1008, מיום י"ז בשבט התשע"ו (27 בינואר 2016), עמ' 442.

¹ ס"ח התשי"ט, עמ' 169; התש"ע, עמ' 394.

² ס"ח התשט"ו, עמ' 82.

לקבוע מגבלות על העברת שליטה או אמצעי שליטה בבעלות רישיון וכן לקבוע כי הרישיון או כל חלק ממנו או נכסים מסוימים הדרושים לביצוע הפעילות לפיו אינם ניתנים לשעבוד או לעיקול אלא באישור מנהל הרשות הממשלתית; לעניין זה, "אמצעי שליטה" ו"שליטה" – כהגדרתם בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968.

11. בסעיפים 29 ו-30 לחוק העיקרי, בכל מקום, במקום "רישיון הפקה" יבוא "רישיון". תיקון סעיפים 29 ו-30
12. בסעיף 31(א) לחוק העיקרי, במקום "רישיון הפקה" יבוא "רישיון" ובמקום "ברישיון הפקה" יבוא "ברישיון". תיקון סעיף 31
13. בסעיף 32 לחוק העיקרי, בכל מקום, במקום "רישיון הפקה" יבוא "רישיון". תיקון סעיף 32
14. בסעיף 33(א) לחוק העיקרי, בכל מקום, במקום "רישיון הפקה" יבוא "רישיון". תיקון סעיף 33
15. אחרי סעיף 33 לחוק העיקרי יבוא:
 "חובת דיווח ותשלום של בעל רישיון לרשות המים הארצית" 33א. (א) בלי לגרוע מסמכות הפיקוח של הרשות הממשלתית וחובות הדיווח אליה לפי כל דין, בעל רישיון ידווח לרשות המים הארצית על מים שהפיק או סיפק, לפי כללים שתקבע מועצת הרשות הממשלתית ולפי תנאי הרישיון.
 (ב) מים שהפיק בעל רישיון הפקה שהוא גם בעל רישיון הספקה יראו אותם כאילו סופקו לו על ידי רשות המים הארצית לשם הספקתם לעצמו או לצרכניו והוא ישלם לה בעדם דמי מים כהגדרתם בסעיף 109 בשיעור ההפרש שבין תעריף ההפקה וההולכה של מים לתעריף ההספקה שלהם על פי חיוב שתוציא לו רשות המים הארצית, והכול בהתאם לכללים ולתעריפים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית לפי סעיפים 111 ו-112 ובאופן שקבעה."
16. בסעיף 34(א) לחוק העיקרי, במקום "הפקה" יבוא "הספקה". תיקון סעיף 34
17. בסעיף 37(ג) לחוק העיקרי, במקום "ברישינות הפקה" יבוא "ברישינות לפי סעיף 23". תיקון סעיף 37
18. בסעיף 44א לחוק העיקרי –
 (1) בסעיף קטן (א), אחרי "ברישינות ההפקה" יבוא "או ההספקה" ואחרי "או לצורך" יבוא "לפי העניין";
 (2) בסעיף קטן (ב), במקום "ברישינות הפקה" יבוא "ברישינות לפי סעיף 23". תיקון סעיף 44א
19. בסעיף 44ז לחוק העיקרי, במקום "ורישינות ההפקה וההחדרה" יבוא "והרישינות לפי סעיף 23 ורישינות ההחדרה". תיקון סעיף 44ז
20. במקום סעיף 48 לחוק העיקרי יבוא:
 "רשות המים הארצית" 48. (א) תפקידיה של רשות המים הארצית הם: להקים את המפעל הארצי, לנהלו, לספק מים ממנו ולהחזיקו במצב תקין, לשפרו, להרחיבו ולעשות כל פעולה אחרת הדרושה להספקת מים ממנו.
 (ב) רשות המים הארצית, בהוראת מנהל הרשות הממשלתית ובאישור מועצת הרשות הממשלתית –

(1) תשלם לבעל רישיון הפקה בעד המים שהופקו על ידו וסופקו לרשות המים הארצית בהתאם לתעריף ההפקה שנקבע לפי סעיף 112; ואולם אם בעל רישיון ההפקה הוא גם בעל רישיון הספקה תחייב אותו רשות המים הארצית בתשלום דמי מים כהגדרתם בסעיף 109 בשיעור ההפרש שבין תעריף ההפקה וההולכה של מים לתעריף ההספקה שלהם כאמור בסעיף 33א(ב) ותגבה ממנו את החיוב האמור, והכול בהתאם לכללים ולתעריפים שנקבעו בסעיפים 111 ו-112 ובאופן שקבעה;

(2) תנהל רישום של כמויות המים שהופקו בידי בעל רישיון הפקה או שסופקו בידי בעל רישיון הספקה כאמור בפסקה (1), לפי העניין;

(3) תדווח למנהל הרשות הממשלתית במועדים ובאופן שיקבע, על החיובים שחייבה ועל הסכומים שגבתה כאמור בפסקה (1), וכן על כמויות המים שהופקו ושסופקו כפי שנרשמו על ידה כאמור בפסקה (2).

(ג) פקודת המסים (גבייה), למעט סעיף 12 שבה, תחול על גבייה של כל התעריפים לפי חוק זה בידי רשות המים הארצית, מבעלי רישיונות הפקה שהם גם בעלי רישיונות הספקה, למעט גבייה מחברה כהגדרתה בחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001, ומרשות מקומית, בשינויים אלה:

(1) בסעיף 4, במקום פסקה (1) יקראו:

"(1) הוטל על אדם כחוק סכום כסף בקשר לאיזה מס שהוא ולא שילם אותו אדם את הסכום בתוך עשרים וחמישה ימים מיום שהומצאה לו דרישה, במסירה אישית או בדואר רשום עם אישור מסירה, לשלם את הסכום שהוא חייב לפרעו ושלא פרעו, ייתן פקיד גבייה כתב הרשאה לגובה מסים ובו יצטוו לדרוש מאת החייב לשלם מיד את הסכום המגיע ממנו ולגבותו, אם לא ישלמנו, על ידי תפיסתם ומכירתם של נכסי המיטלטלין של החייב באופן המותנה להלן";

(2) בסעיף 5(1) ברישה, אחרי "אחר הדרישה" יקראו "בתוך חמישה ימים";

(3) בסעיף 7, אחרי פסקה (1) יקראו:

"(א) ניתן צו עיקול, כאמור בסעיף קטן (1), ימציא פקיד הגבייה הודעה על כך לסרבן במסירה אישית או בדואר רשום עם אישור מסירה; בהודעה יצוין, כי אם לא ישלם הסרבן את הסכום בתוך מועד שייקבע בהודעה, ניתן יהיה למכור את הנכסים."

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג), הגיש אדם תובענה או הליך משפטי אחר לעניין החיוב שהוטל עליו לפי חוק זה, לא תומצא לאדם, לגבי הסכום השנוי במחלוקת, דרישה לפי סעיף 4 לפקודת המסים (גבייה) ולא יינקטו פעולות לפי הפקודה האמורה, כל עוד לא ניתן פסק דין סופי או החלטה סופית שאינה ניתנת לערעור בהליך האמור.

(ה) מנהל הרשות הממשלתית רשאי להכריע בכל מחלוקת שתתעורר בין בעל רישיון ובין רשות המים הארצית בעניין תעריפים, אופן החיוב ומדידה לפי חוק זה, ויראו את הכרעתו, כלפי רשות המים הארצית, כהוראה לפי סעיף 48א.

48א. (א) נוכח מנהל הרשות הממשלתית כי רשות המים הארצית פועלת באופן לקוי העלול לפגוע בביצוע תפקידיה לפי חוק זה, רשאי הוא להורות בכתב לרשות המים הארצית לתקן את הליקוי, בתוך תקופה שקבע; מנהל הרשות הממשלתית ידווח למועצת הרשות הממשלתית על הוראות שנתן כאמור מדי שישה חודשים, החל ביום ו' בתמוז התשע"ז (30 ביוני 2017).

(ב) ניתנה לרשות המים הארצית הוראה לפי סעיף קטן (א), רשאית היא להגיש למנהל הרשות הממשלתית בקשה לעיון חוזר בהוראה, בתוך 15 ימים מיום קבלתה; הגישה רשות המים הארצית בקשה כאמור, יחליט בה מנהל הרשות הממשלתית, סמוך ככל האפשר לאחר קבלתה, ויודיע על החלטתו לרשות המים הארצית; מנהל הרשות הממשלתית רשאי להחליט על הארכת התקופה לתיקון הליקוי לפי סעיף קטן (א), עוד בטרם דן בבקשה לגופה.

48ב. ניתנה לרשות המים הארצית הוראה לפי סעיף 48(ב), יוסיפו לחול עליה כל הוראות החוק החלות על רשות מים ארצית בין בתפקידיה כמפיק או ספק מים ובין בתפקידיה כרשות מים ארצית, ובכלל זה ההוראות לעניין סמכויות מנהל הרשות הממשלתית ומועצת הרשות הממשלתית כלפי ספק מים ורשות המים הארצית, ולמעט הוראות לעניין תשלום לפי סעיף 33א(ב)."

תיקון ליקויים
חובת דיווח

פעולות בעל
רישיון כרשות מים
ארצית

21. בסעיף 109 לחוק העיקרי, במקום "להספקת" יבוא "להפקה או להספקה של". תיקון סעיף 109
22. בסעיף 110 לחוק העיקרי, במקום "מי שמספק מים – בין לצרכן ובין לספק אחר" יבוא "מי שמפיק או מספק מים לעצמו, לצרכן או לספק אחר" ובמקום "שהוא מספק" יבוא "שהוא מפיק או מספק". תיקון סעיף 110
23. בסעיף 111 לחוק העיקרי, במקום הסיפה החל במילים "כללים אלה" יבוא "כללים אלה יתבססו על עקרונות אחידים ועל העלויות הנדרשות בקשר להפקת המים, הולכתם והספקתם, לרבות ריבית, עלות ההון, שיקום תשתיות והוצאות אחרות, ורשאית מועצת הרשות הממשלתית לקבוע כללים כאמור בהתחשב באזורים ובנתונים גאוגרפיים או טופוגרפיים המשפיעים על עלויות ההפקה, ההולכה או ההספקה של המים". תיקון סעיף 111
24. בסעיף 112 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 112

- (1) בסעיף קטן (א), במקום "לגבי אזור פלוני" יבוא "לגבי מצאי סוגי המים באזור פלוני" ובמקום "לפי נתונים גיאוגרפיים, טופוגרפיים או לפי נתונים אחרים – הכל בשים לב למשקיותם של מפעלי המים שעליהם יחולו התעריפים ובשים לב" יבוא "בשים לב";
- (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

- "(א) תעריפים לדמי מים כאמור בסעיף קטן (א) ייקבעו בהתבסס על הכללים שנקבעו לפי סעיף 111, עקרונות אחידים ארציים ונוסחאות לקביעת התעריפים ודרכי עדכון שתקבע מועצת הרשות הממשלתית";
- (3) בסעיף קטן (ד), המילים "כהגדרתה בסעיף 124ט" – יימחקו, ובסופו יבוא "בסעיף קטן זה, "ריבית פיגורים החשב הכללי" – כמשמעותה בהודעה בדבר שיעור ריבית החשב הכללי כפי שהיא מתפרסמת ברשומות";
- (4) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"ה) מועצת הרשות הממשלתית, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאית לקבוע בכללים את אופן גבייתם של תשלומים בעבור שירותי הספקת מים שמספק בעל רישיון הפקה שהוא בעל רישיון הספקה לפי חוק זה לצרכניו, באחת או לשיעורין על פני תקופה, ואת סדרי הגבייה ובירור מחלוקות בעניין תשלומים כאמור; לעניין זה, "בעל רישיון הפקה שהוא בעל רישיון הספקה" – למעט בעל רישיון שהוא חברה כהגדרתה בחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001, רשות מקומית ורשות המים הארצית."

25. סימן ב' לפרק הרביעי לחוק העיקרי – בטל. ביטול סימן ב' לפרק הרביעי
26. סימן ג' לפרק הרביעי לחוק העיקרי – בטל. ביטול סימן ג' לפרק הרביעי
27. בסעיף 124ט לחוק העיקרי, סעיף קטן (ג) – בטל. תיקון סעיף 124ט
28. אחרי סעיף 150א לחוק העיקרי יבוא: הוספת פרק חמישי א' ופרק חמישי ב'

"פרק חמישי א': עיצום כספי"

עיצום כספי 150ב. (א) הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי מנהל הרשות הממשלתית להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 100,000 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד, למעט רשות המים הארצית – בסכום של 200,000 שקלים חדשים:

- (1) הפיק מים בלא רישיון או בניגוד לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 23(א);
- (2) סיפק מים בלא רישיון או בניגוד לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 23(א).
- (ב) הפר בעל רישיון הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי מנהל הרשות הממשלתית להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 150,000 שקלים חדשים:
- (1) מפיק מים או ספק מים שהפר צו שנתן לו מנהל הרשות הממשלתית לפי סעיף 9(ב), בניגוד להוראות הסעיף האמור;

(2) בעל רישיון הפקה שלא דיווח לרשות המים הארצית על מים שהפיק, בניגוד להוראות סעיף 33א(א);

(3) בעל רישיון הספקה שלא דיווח לרשות המים הארצית על מים שסיפק, בניגוד להוראות סעיף 33א(א).

(ג) הפרה רשות המים הארצית הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי מנהל הרשות הממשלתית להטיל עליה עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 250,000 שקלים חדשים:

(1) הפיקה מים בלא רישיון או בניגוד לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 23(א);

(2) סיפקה מים בלא רישיון או בניגוד לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 23(א);

(3) לא שילמה לבעל רישיון הפקה בעד הפקת מים, לא חייבה בעל רישיון הפקה שהוא גם בעל רישיון הספקה לשלם בעד הספקת מים או לא גבתה ממנו את החיוב האמור, בניגוד להוראות לפי סעיף 48(ב)(1); לעניין זה, יראו את רשות המים הארצית כמי שגבתה את החיוב כאמור אם מיצתה את הליכי הגבייה בהתאם לכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית לפי הסעיף האמור;

(4) לא ניהלה רישום של כמויות המים שהופקו בידי בעל רישיון הפקה או שסופקו בידי בעל רישיון הספקה, בניגוד להוראות סעיף 48(ב)(2);

(5) לא דיווחה למנהל הרשות הממשלתית על חיובים שחייבה, על סכומים שגבתה או על כמויות המים שהופקו ושסופקו, בניגוד להוראות סעיף 48(ב)(3);

(6) הפרה הוראה של מנהל הרשות הממשלתית לתיקון ליקוי, בניגוד להוראות סעיף 48א(א);

(7) לא מסרה ידיעה או מסמך שנדרשה למסרו לפי סעיף 150ט(2).

150ג. (א) היה למנהל הרשות הממשלתית יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 150ב (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין מנהל הרשות הממשלתית, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה), המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני מנהל הרשות הממשלתית לפי הוראות סעיף 150ד;

(4) הסמכות להוסיף על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 150ו, והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לעניין הסעיף האמור.

150ה. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 150ג רשאי לטעון את טענותיו לפני מנהל הרשות הממשלתית, בכתב או בעל פה, כפי שיוורה מנהל הרשות הממשלתית, לעניין הכוונה להטיל עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי מנהל הרשות הממשלתית להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים.

זכות טיעון

150ה. (א) מנהל הרשות הממשלתית יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 150ד, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 150ז.

החלטת מנהל הרשות הממשלתית ודרישת תשלום

(ב) החליט מנהל הרשות הממשלתית לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט מנהל הרשות הממשלתית את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 150ד, בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

1150. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכה ההפרה.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 150ב, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

1150. (א) מנהל הרשות הממשלתית אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

סכומים מופחתים

(ב) מועצת הרשות הממשלתית, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאית לקבוע בכללים מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכום הקבוע בפרק זה, ובשיעורים שתקבע.

150.ח.א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו כאמור בסעיף 150ה(ד) – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגש ערעור לבית משפט לפי סעיף 150יג, ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי מנהל הרשות הממשלתית או בית המשפט – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.

סכום מעודכן של העיצום הכספי

(ב) סכומי העיצום הכספי הקבועים בסעיף 150ב יתעדכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב־1 בינואר של השנה הקודמת; הסכומים האמורים יעוגלו לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) מנהל הרשות הממשלתית יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).

150.ט.א) המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 150ה.

המועד לתשלום העיצום הכספי ופריסת תשלומו

(ב) מנהל הרשות הממשלתית רשאי, על פי בקשתו של המפר, להחליט על פריסת התשלום של העיצום הכספי, ובלבד שמספר התשלומים לא יעלה על עשרה תשלומים חודשיים.

(ג) התשלום החודשי כאמור בסעיף קטן (ב) יהיה מעודכן למועד תשלומו, בתוספת הפרשי הצמדה; לא שילם המפר תשלום חודשי במועדו, יראו את החלטת מנהל הרשות הממשלתית על פריסת התשלום כאמור בסעיף קטן (ב) כבטלה, ועל יתרת התשלום של העיצום הכספי יחולו הוראות סעיף 150י.

150.י.א) לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייוספו על העיצום הכספי, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961⁵ (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.

הפרשי הצמדה וריבית

150.יא. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה).

גבייה

150.יב. על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 150ב ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר

⁵ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

150.ג. (א) על החלטה סופית של מנהל הרשות הממשלתית לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למפר הודעה על ההחלטה.

(ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך מנהל הרשות הממשלתית או שבית המשפט הורה על כך.

(ג) החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד ליום החזרתו.

150.יד. (א) הטיל מנהל הרשות הממשלתית עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של הרשות הממשלתית את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

- (1) דבר הטלת העיצום הכספי;
- (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;
- (3) סכום העיצום הכספי שהוטל;
- (4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום הכספי ושיעורי ההפחתה;
- (5) פרטים על אודות המפר, הנוגעים לעניין;
- (6) שמו של המפר – ככל שהמפר הוא תאגיד.

(ב) הוגש ערעור לפי סעיף 150.ג, יפרסם מנהל הרשות הממשלתית את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א)6, רשאי מנהל הרשות הממשלתית לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם מנהל הרשות הממשלתית פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998⁴, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ה) פרסום לפי סעיף זה בעניין עיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובעניין עיצום כספי שהוטל על יחיד – לתקופה של שנתיים; בפרסום כאמור יישם מנהל הרשות הממשלתית אמצעים טכנולוגיים נאותים ומתקדמים כדי למנוע, ככל האפשר, את אפשרות העיון בפרטים שפורסמו לפי סעיף זה לאחר שחלפה התקופה האמורה בסעיף קטן זה.

⁴ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

<p>(ו) מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע בכללים דרכים נוספות לפרסום הפרטים האמורים בסעיף זה.</p>	<p>שמירת אחריות פלילית</p>
<p>150טו. (א) תשלום עיצום כספי, לפי פרק זה, לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה, המנויות בסעיף 150ב, המהווה עבירה.</p>	
<p>(ב) שלח מנהל הרשות הממשלתית למפר הודעה על כוונת חיוב, בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות המצדיקות זאת.</p>	
<p>(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו מנהל הרשות הממשלתית הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב האישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי, יוחזר לו הסכום ששולם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום עד יום החזרתו.</p>	
<p>150טו. מועצת הרשות הממשלתית, בהסכמת שר המשפטים, רשאית לקבוע כללים לביצוע הוראות פרק זה.</p>	<p>כללים</p>
<p>פרק חמישי ב': סמכויות פיקוח</p>	
<p>150יז. (א) מנהל הרשות הממשלתית רשאי למנות, מבין עובדי הרשות הממשלתית, מפקחים, שיהיו נתונים להם הסמכויות לפי פרק זה, כולן או חלקן, לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה (בפרק זה – מפקחים); הודעה על הסמכת מפקח לפי פרק זה תפורסם ברשומות.</p>	<p>מינוי מפקחים של הרשות הממשלתית</p>
<p>(ב) לשם מילוי תפקידו, יהיו למנהל הרשות הממשלתית כל הסמכויות הנתונות למפקח לפי פרק זה.</p>	
<p>150יח. לא ימונה מפקח לפי סעיף 150יז, אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:</p>	<p>תנאים למינוי</p>
<p>(1) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי, לדעת מנהל הרשות הממשלתית, להיות מפקח;</p>	
<p>(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי פרק זה, כפי שהורה מנהל הרשות הממשלתית;</p>	
<p>(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים, כפי שהורה מנהל הרשות הממשלתית, בהתייעצות עם שר התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים והשר לביטחון הפנים.</p>	
<p>150יט. לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה, רשאי מפקח –</p>	<p>סמכויות פיקוח</p>
<p>(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;</p>	
<p>(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995⁵;</p>	

⁵ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

(3) לערוך מדידות, לרבות מדידת כמות המים או ליטול דגימות של חומרים, וכן למסור את המדידות והדגימות למעבדה, לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת;

(4) לפעול לשם חשיפת מקורות מים על ידי איתור מקור המים או המערכות להספקת המים אל וממקור המים;

(5) לבצע מדידת תפוקתם ותכונותיהם של מקורות מים, וכן לבצע בדיקה של מיתקני מדידה, בדיקת קרקע, צמחייה ותנאים מקומיים אחרים לשם קביעת הצריכה במים;

(6) להיכנס למקום, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית משפט;

(7) לבצע פעולה לשמירה על המים, לרבות סגירה של מקור מים, ניתוק או סילוק של כל מיתקן הפוגע בשמירה על המים או ניתוק מקור כוח למיתקן כאמור.

150כ.ב. מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי פרק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(2) יש בידו תעודה חתומה בידי מנהל הרשות הממשלתית, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

150כ.א. פעולות כאמור בסעיף 150(7), למעט סגירה של מקור מים בשל חריגה מכמויות המים שנקבעו ברישיון וכן פעולה לחשיפת מקור מים לפי סעיף 150(4), לא ייעשו, אלא בהתקיים כל אלה:

(1) עושה הפעולה סבר שיש חשש ממשי כי אם לא תינקט פעולה תיגרם פגיעה בהספקת המים, באיכותם או ביכולת של מקור או תשתית המים לשמש ליעודם או שיש חשד לביצועה של עבירה על הוראה מהוראות חוק זה;

(2) מנהל הרשות הממשלתית או מי שהוא הסמיך לכך ובלבד שהוא עובד הרשות הממשלתית בדרגת סגן מנהל כללי לכל הפחות או הממונה הבכיר על האכיפה ברשות הממשלתית, הכפוף ישירות למנהל הרשות הממשלתית, הורה על ביצוע הפעולה.

150כ.ב. (א) מפקח רשאי להפעיל את סמכויותיו לפי פרק זה כלפי המדינה ומוסדותיה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא יעשה מפקח שימוש בסמכויותיו לפי פרק זה כלפי מערכת הביטחון, אלא לאחר שעבר התאמה ביטחונית כפי שנקבעה בכללים לפי סעיף 15 לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002.

(ג) בסעיף זה –

”מערכת הביטחון” – כל אחד מאלה:

זיהוי מפקח

הרשאה לביצוע פעולות

הסדרת הפיקוח והאכיפה כלפי המדינה ומוסדותיה

⁶ ס"ח התשס"ב, עמ' 179.

- (1) משרד הביטחון ויחידות הסמך שלו;
- (2) צבא הגנה לישראל;
- (3) יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה;
- (4) מפעלי מערכת הביטחון כמשמעותם בסעיף 20 לחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998,⁷ שאינם יחידות כאמור בפסקה (3), ואשר שר הביטחון הודיע עליהם לשר התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים;
- (5) משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר והרשות להגנת על עדים.

סמכויות לשמירה על המים (א) מנהל הרשות הממשלתית, וכן כל אחד מהמפורטים להלן אם מנהל הרשות הממשלתית הסמיכו לכך בכתב, רשאים, לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה, לעשות פעולה כאמור בסעיף 150(4) עד (7):

- (1) עובד ברשות הממשלתית או עובד במשרד התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים שהם עובדי המדינה;
- (2) עובד המדינה במשרד ממשלתי אחר – בהסכמת השר הממונה על אותו משרד;
- (3) עובד של רשות כמשמעותה בסעיף 20 ועובד של רשות המים הארצית לפי סעיף 46 – בהסכמת ראש הגוף שהעובד שייך אליו.
- (ב) הוראות סעיף 150, לעניין תנאים למינוי והוראות סעיפים 150 ו-150כב יחולו, בשינויים המחויבים, לעניין הסמכה והפעלת סמכויות לפי סעיף זה.
  - (ג) על עובד של רשות כמשמעותה בסעיף 20 ועל עובד רשות המים הארצית שהוסמך לפי סעיף זה, אשר לא חל עליו חיקוק הקובע שיפוט משמעת לעובדים, יחולו הוראות הדין המשמעתי החל על עובד המדינה לפי חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963⁸ (בסעיף זה – חוק המשמעת), בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:
    - (1) בלי לגרוע מהוראות סעיף 17 לחוק המשמעת, יהיו עבירות אלה עבירות משמעת: שימוש לרעה בסמכות שניתנה מכוח תפקיד, אי-עמידת תג זיהוי, אי-מילוי חובת הזדהות או מסירת פרטי זהות כוזבים, והתחזות לבעל סמכות אחר;
    - (2) הליך משמעת לפי סעיף קטן זה יתקיים בידי דן יחיד; מנהל הרשות הממשלתית רשאי להסמיך כדן יחיד את עובד הרשות הממשלתית, ובלבד שהוא בדרגת סגן מנהל כללי לכל הפחות;

⁷ ס"ח התשנ"ח, עמ' 348.

⁸ ס"ח התשכ"ג, עמ' 50.

(3) הליך משמעותי לפי סעיף קטן זה ייעשה בהתאם להוראות הקבועות בפרק השישי של חוק המשמעת, ככל שהן נוגעות לעניין; מועצת הרשות הממשלתית תקבע בכללים הוראות נוספות בהתאם לעקרונות הקבועים באותו החוק בשינויים המחויבים, לרבות בעניינים אלה:

(א) סדרי דין וראיות בהליך לפני דן יחיד, ובכלל זה המוסמכים לפתוח בהליך לפני דן יחיד, אופן הזימון להליך ומימוש זכות הטיעון;

(ב) אמצעי משמעת שדן יחיד רשאי להטיל מבין אלה: התראה, נזיפה, נזיפה חמורה וקנס, ובלבד שלא יעלה על החלק השנים עשר ממשכורתו החודשית הרגילה של העובד לתקופה של שישה חודשים;

(ג) הליך ערר על החלטותיו של דן יחיד לפי סעיף קטן זה;

(4) דן יחיד יודיע לתובע כמשמעותו בסעיף 14 לחוק המשמעת שהסמיך נציב שירות המדינה לעניין זה, על החלטותיו לפי סעיף קטן זה;

(5) אין בהוראות סעיף קטן זה או בנקיטת אמצעי משמעת לפיו כדי למנוע העמדה לדיון משמעותי של עובד שסעיף קטן זה חל עליו לפי חוק המשמעת, ובלבד שאם הועמד לדיון כאמור, יבוטלו אמצעי המשמעת שהוטלו עליו לפי סעיף קטן זה; הוראות חוק המשמעת יחולו לעניין זה בשינויים המחויבים ובשינוי זה: הסמכויות של השר הממונה על העובד ושל מנהל כללי לפי החוק האמור יהיו נתונות, לגבי עובד שסעיף קטן זה חל עליו, לראש הגוף שבו מועסק העובד, למנהל הכללי של אותו גוף ולמנהל הרשות הממשלתית;

(6) כללים לפי פסקה (3) יותקנו על ידי מועצת הרשות הממשלתית, לאחר התייעצות עם שר המשפטים.

הוספת סעיף 155א .29 אחרי סעיף 155 לחוק העיקרי יבוא:

155א. (א) מנהל הרשות הממשלתית רשאי, לפי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, ואם לא נקבעו כללים כאמור – באישור מועצת הרשות הממשלתית, לדרוש ממי שמבקש רישיון לפי חוק זה או מהמבקש לחדשו, ערבות בתנאים שעליהם יורה, כתנאי למתן הרישיון או לחידושו, אם ראה כי הדבר נדרש לשם הבטחת תשלומים שנקבעו לפי חוק זה או לשם הבטחת רציפות הספקת או הפקת המים, ובלבד שסכום הערבות הנדרשת מבעל רישיון הפקה או בעל רישיון הספקה לא יעלה על מכפלת כמות המים הקבועה ברישיונו

“ערבויות של בעל רישיון

ב־5 אגורות; לעניין זה, "תנאים" – לרבות סכום הערבות, נוסח ההתחייבות שנכללת בכתב הערבות, התנאים למימושה של הערבות ודרכי מימושה בידי מנהל הרשות הממשלתית.

(ב) מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע כללים לפי סעיף קטן (א) לכל בעלי הרישיון לפי חוק זה או לסוגים מסוימים שלהם, ורשאית היא לקבוע הוראות שונות לסוגים שונים של בעלי רישיון כאמור.

(ג) ערבויות שהומצאו לפי סעיף קטן (א), והכספים שהתקבלו במימושן, אינם ניתנים לעיקול או לשעבוד".

הוספת סעיף 161

30. אחרי סעיף 160 לחוק העיקרי יבוא:

"דיווח לכנסת 161. מנהל הרשות הממשלתית ידווח לוועדת הכספים של הכנסת, לא יאוחר מ־31 במרס מדי שנה –

(1) בתקופה של חמש שנים מיום תחילתו של חוק המים (תיקון מס' 27), התשע"ז–2017⁹ (בסעיף זה – יום התחילה) – על התקדמות יישום המהלך של העברת הפקת המים למשטר תעריפי מבוסס עלות לפי עקרונות אחידים בהתאם לסעיפים 111 ו־112, וכן על אודות השלכות היישום על תעריפי המים לחקלאות ולצרכן הביתי;

(2) לאחר שחלפו חמש שנים מיום התחילה – על מצב משק המים, לרבות מצב משק המים לחקלאות."

ביטול התוספת השנייה

31. התוספת השנייה לחוק העיקרי – בטלה.

תיקון חוק מדידת מים – מס' 4

32. בחוק מדידת מים, התשט"ו–1955¹⁰ –

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדרה "הספקת מים", לפני "הספקת מים בתמורה" יבוא "הפקת מים או";

(ב) בהגדרה "הספקה במדידה", בסופה יבוא "או המופקים, לפי העניין";

(ג) אחרי ההגדרה "חוק המים" יבוא:

"מדידת מים" – מדידה של כמויות מים באמצעות מכשיר המונה וסוכם את כמויות המים המופקות או המסופקות";

(2) בסעיף 6(א), אחרי "לספקם במדידה" יבוא "או לאפשר לרשות המים הארצית כמשמעותה בסעיף 46 לחוק המים, למדוד את המים המסופקים לו או על ידו";

(3) סעיף 9 – בטל.

תיקון חוק הפיקוח על קידוחי מים – מס' 3

33. בחוק הפיקוח על קידוחי מים, התשט"ו–1955¹¹, בסעיף 5(א), במקום "רישיון הפקה לפי חוק המים" יבוא "רישיון לפי סעיף 23 לחוק המים".

תיקון פקודת בריאות העם – מס' 30

34. בפקודת בריאות העם, 1940¹², בסעיף 52(א), במקום "ברישיון הפקה" יבוא "ברישיון הפקה או הספקה".

⁹ ס"ח התשע"ז, עמ' 394.

¹⁰ ס"ח התשט"ו, עמ' 82; התשט"ו, עמ' 350.

¹¹ ס"ח התשט"ו, עמ' 84; התשט"ו, עמ' 349.

¹² ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191 (א) 239; ס"ח התשע"ו, עמ' 303.

35. בחוק הרשות הארצית לכבאות והצלה, התשע"ב-2012¹⁵, בסעיף 46(ד), המילה "הפקה" – תימחק. תיקון חוק הרשות הארצית לכבאות והצלה – מס' 4
36. בחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010), התשס"ט-2009¹⁴, בסעיף 81, בהגדרה "ספק", "ספק מים", במקום "לפי רישיון הפקה" יבוא "לפי רישיון הספקה". תיקון חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010) – מס' 15
37. בחוק תכנית החירום הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2002 ו-2003), התשס"ב-2002¹⁵, סעיפים 23 ו-24 – בטלים. תיקון חוק תכנית החירום הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2002 ו-2003) – מס' 6
38. תחילתו של חוק זה ביום ד' באייר התשע"ז (30 באפריל 2017) (בחוק זה – יום התחילה). תחילה
39. (א) כללים ראשונים כאמור בסעיפים 33א(א), 111 ו-112(א) ו-1(א) לחוק העיקרי, כנוסחם בסעיפים 15, 23 ו-24(1) ו-2(2) לחוק זה, ייקבעו בידי מועצת הרשות הממשלתית עד יום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017). כללים ראשונים כאמור בסעיפים 112(ה) ו-115(ב) לחוק העיקרי, כנוסחם בסעיפים 24(4) ו-28 לחוק זה, יובאו לאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת עד יום התחילה.
- (ג) כללים ראשונים כאמור בסעיף 150כג(3) ייקבעו בידי מועצת הרשות הממשלתית בתוך שנה מיום פרסומו של חוק זה.
- (ד) כללים ראשונים כאמור בסעיף 40(ב) לחוק זה, ייקבעו בידי מועצת הרשות הממשלתית עד יום ז' בתמוז התשע"ז (1 ביולי 2017).
40. (א) בלי לגרוע מסמכויות הרישוי של מנהל הרשות הממשלתית לפי סימן ג' לפרק השני לחוק העיקרי, מי שבידו, ערב יום התחילה, רישיון הפקה לפי סעיף 23 לחוק העיקרי, כנוסחו ערב יום התחילה, יראו אותו כבעל רישיון הפקה, בעל רישיון הספקה או בעל רישיון הפקה ורישיון הספקה, לפי העניין, לפי סעיף 23 לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 5 לחוק זה, עד תום תקופת הרישיון, והכול בהתאם לפעולות שהותרו ברישיון ההפקה שבידו.
- (ב) (1) על אף הוראות החוק העיקרי, כנוסחו ביום התחילה ואילך, מי שהיה בידו רישיון הפקה לפי סעיף 23 לחוק העיקרי, כנוסחו ערב יום התחילה, למעט רשות המים הארצית, יהיה רשאי בתקופה של שנתיים מיום התחילה להודיע לרשות הממשלתית כי ברצונו להעבירו לאחר; הודיע כאמור, תיעשה ההעברה לפי כללים שתקבע מועצת הרשות הממשלתית לעניין זה, בהתחשב בהמשך הבטחת הספקת המים לצרכני בעל הרישיון, ובכלל זה כללים לעניין –
- (א) זהות בעל הרישיון האחר אשר יהיה עליו לקבל את הרישיון, ובהעדר הסכמתו – כללים לעניין העברת הרישיון לרשות המים הארצית;

¹⁵ ס"ח התשע"ב, עמ' 702; התשע"ו, עמ' 1158.

¹⁴ ס"ח התשס"ט, עמ' 157; התשע"ו, עמ' 30.

¹⁵ ס"ח התשס"ב, עמ' 428; התשס"ז, עמ' 54.

- (ב) המועדים וההסדרים הכספיים להעברת תשתית ההפקה או ההספקה לבעל הרישיון האחר או לרשות המים הארצית, לפי העניין;
- (ג) קביעת התמורה בעד העברת התשתיות כאמור בפסקת משנה (ב), לפי עקרונות העלות המגלמים את התמורה כאמור.
- (2) אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מחובת חברה כהגדרתה בחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001¹⁶, ורשות מקומית, לספק מים לפי הוראות כל דין.
- (ג) היטלים בעד מים שהופקו ערב יום התחילה וטרם נגבו ערב יום התחילה, יראו אותם כתעריפים לענין חוק זה, ואולם על אף האמור בסעיפים 25 ו-31 לחוק זה, יחולו לגביהם ההוראות לפי סעיפים 116(ב) ו-117, 119, 120 והתוספת השנייה לחוק העיקרי, כנוסחם ערב יום התחילה.
- (ד) עררים שהוגשו ערב יום התחילה לפי סעיף 117 לחוק העיקרי, כנוסחו ערב ביטולו בסעיף 25 לחוק זה, ושבוים התחילה תלויים ועומדים לפני בית הדין לעניני מים, ימשיכו להידון לפני בית הדין האמור בהתאם להוראות לפי החוק העיקרי, כנוסחן ערב יום התחילה.
- (ה) על אף הוראות החוק העיקרי כנוסחו ביום התחילה ואילך, לענין גובה התעריפים שקובעת מועצת הרשות הממשלתית, גובה התעריפים בעד מים שיופקו מיום התחילה עד יום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017) או עד תחילתם של כללים כאמור בסעיף 39(א) לחוק זה, החלים לגבי אותה הפקה, לפי המוקדם, יהיה בשיעורים המפורטים בתוספת השנייה לחוק העיקרי, כנוסחה ערב ביטולה בסעיף 31 לחוק זה.
- (ו) בתקופה שמיום התחילה עד יום ט"ו באייר התשע"ח (30 באפריל 2018), רשאית רשות המים הארצית להתבסס על הנתונים המצויים בידי הרשות הממשלתית לצורך חיוב בעל רישיון לפי סעיף 33א(ב) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 15 לחוק זה.
- (ז) על אף הוראות החוק העיקרי, כנוסחו ביום התחילה ואילך, לא נקבעו כללים כאמור בסעיף 150(ב) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 28 לחוק זה, עד יום ט"ו באייר התשע"ח (30 באפריל 2018), יקראו את סעיף 150 לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 28 לחוק זה, עד שייקבעו כללים כאמור, כך:
- (1) בסעיף קטן (א), במקום "100,000" יקראו "50,000" ובמקום "200,000" יקראו "100,000";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "150,000" יקראו "75,000";
- (3) בסעיף קטן (ג), במקום "250,000" יקראו "125,000".

יובל שטייניץ
שר התשתיות הלאומיות
האנרגיה והמים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
נשיא המדינה

¹⁶ ס"ח התשס"א, עמ' 454.

חוק להסדרת ההתיישבות ביהודה והשומרון, התשע"ז-2017*

1. מטרה
מטרת חוק זה היא להסדיר את ההתיישבות ביהודה והשומרון ולאפשר את המשך ביסוסה ופיתוחה.
2. הגדרות
בחוק זה –
- "אזור" – כהגדרתו בתקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967, כפי שהוארך תוקפן ותוקן נוסחן בחוק, מעת לעת;
- "בעל זכויות במקרקעין" – מי שהוכיח כי הוא רשום כבעל הזכויות במקרקעין או כי הוא זכאי להירשם כבעל הזכויות במקרקעין;
- "הליכי תכנון" – לרבות מתן היתרי בנייה על סמך תכניות שיאשרו;
- "הסכמת המדינה" – במפורש או במשתמע, מראש או לאחר מעשה, לרבות סיוע בהנחת תשתיות, הענקת תמריצים, תכנון תכניות, פרסום פרסומים שנועדו לעודד בנייה או פיתוח או השתתפות בכסף או בעין;
- "התיישבות" – לרבות שכונה או הרחבה של אותה התיישבות, כלל בתי המגורים שבה, המיתקנים, השטחים החקלאיים המשמשים לצורכה, מבני ציבור, אמצעי ייצור, וכן דרכי גישה ותשתיות מים, תקשורת, חשמל וביוב;
- "ועדת השגות" – הוועדה שהוקמה לפי סעיף 10;
- "ועדת השומה" – הוועדה שהוקמה לפי סעיף 9;
- "חוק הקרקעות הירדני" – חוק הקרקעות (רכישה לצורכי ציבור), מס' 2 לשנת 1953, כפי שתוקן בצו בדבר חוק הקרקעות (רכישה לצורכי ציבור) (צו מס' 321) (יהודה והשומרון), התשכ"ט-1969²;
- "המדינה" – ממשלת ישראל או משרד ממשרדי הממשלה, רשויות האזור, רשות מקומית או מועצה אזורית בישראל או באזור ומוסד מיישב;
- "מוסד מיישב" – כהגדרתו בחוק המועמדים להתיישבות חקלאית, התשי"ג-1953³;
- "הממונה" – הממונה על הרכוש הממשלתי באזור יהודה והשומרון לפי הצו בדבר רכוש ממשלתי;
- "מקרקעין הטעונים הסדרה" – מקרקעין באזור שזכויות השימוש וההחזקה בהם או בחלקם אינן נתונות לרשויות האזור או לממונה;
- "צו בדבר רכוש ממשלתי" – צו בדבר רכוש ממשלתי (יהודה והשומרון) (מס' 59), התשכ"ז-1967⁴;
- "רשויות האזור" – מי שנטל את כל הסמכויות השלטוניות לפי סעיף 3 למנשר בדבר סדרי שלטון ומשפט (יהודה והשומרון) (מס' 2), התשכ"ז-1967⁵, או לפי הוראה חוקית אחרת שתבוא במקומו.

* התקבל בכנסת ביום י' בשבט התשע"ז (6 בפברואר 2017); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק

הכנסת – 672, מיום ז' בכסלו התשע"ז (7 בדצמבר 2016), עמ' 44.

1 ק"ת התשכ"ז, עמ' 2741; ס"ח התשכ"ח, עמ' 20; התשע"ב, עמ' 476.

2 קמצ"מ התשכ"ט, עמ' 644.

3 ס"ח התשי"ג, עמ' 126.

4 קמצ"מ התשכ"ז, עמ' 162.

5 קמצ"מ התשכ"ז, עמ' 3.

3. מצאו רשויות האזור כי בתקופה שקדמה ליום פרסומו של חוק זה נבנתה בתום לב התיישבות במקרקעין הטעונים הסדרה או ניתנה הסכמת המדינה לבנייתה, יחולו לגבי כל המקרקעין שעליהם נבנתה אותה התיישבות ערב יום פרסומו של חוק זה ההוראות האלה:
- (1) מקרקעין שאין בהם בעל זכויות במקרקעין – הממונה ירשום אותם כרכוש ממשלתי, לפי סעיף 22 לצו בדבר רכוש ממשלתי;
- (2) (א) מקרקעין שיש בהם בעל זכויות במקרקעין – רשויות האזור ייטלו את זכויות השימוש וההחזקה במקרקעין ויעבירו אותן לממונה, אם מצאו כי הסכום שהושקע בבניית התיישבות עלה, בשעת הבנייה, על שוויים של המקרקעין בלי התיישבות באותה שעה;
- (ב) נטילת זכויות השימוש וההחזקה כאמור בפסקה זו, תיעשה, ככל האפשר בהתאם להוראות חוק הקרקעות הירדני, ככל שהן אינן סותרות את הוראות חוק זה, והיא תעמוד בתוקפה עד להכרעה מדינית בדבר מעמדו של האזור וההתיישבות בו.
4. (א) הממונה ירשום את המקרקעין כרכוש ממשלתי בהתאם לסעיף 3(1) בתוך 12 חודשים מיום פרסומו של חוק זה.
- (ב) רשויות האזור ייטלו את זכויות השימוש וההחזקה במקרקעין בהתאם לסעיף 3(2) בתוך שישה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.
5. בתוך 60 ימים מיום הרישום או נטילת הזכויות כאמור בסעיף 4, לפי העניין, יקצה הממונה את זכויות השימוש וההחזקה במקרקעין שנרשמו או שניטלו בהם הזכויות כאמור לצורכי התיישבות שנבנתה על אותם מקרקעין, באמצעות מוסד מיישב.
6. (א) המדינה תפעל להשלמת הליכי התכנון במקרקעין שנרשמו או שניטלו בהם הזכויות לפי סעיף 3, מהר ככל האפשר.
- (ב) הליכי התכנון במקרקעין כאמור בסעיף קטן (א), ייעשו, ככל האפשר, בשים לב לצורך בהסדרת הבנייה הקיימת.
7. (א) מצאו רשויות האזור כי מתקיימים בהתיישבות התנאים שברשימה של סעיף 3, יותלו כל הליכי האכיפה והצווים המינהליים, הקיימים בעניין אותה התיישבות, עד להשלמת הליכי התכנון לפי סעיף 6, למעט הליכים וצווים כאמור שניתנו צווים שיפוטיים או פסקי דין בדבר מימושם.
- (ב) הושלמו הליכי התכנון לפי סעיף 6, יפקעו כל הליכי האכיפה והצווים המינהליים שהותלו לפי סעיף קטן (א).
- (ג) הוראות סעיף זה לא יחולו על מבנה שהריסתו הכרחית כדי למנוע סכנה לחיי אדם.
8. (א) נטלו רשויות האזור את זכויות השימוש וההחזקה במקרקעין בהתאם להוראות סעיף 2(2), יהיה זכאי בעל הזכויות במקרקעין לדמי שימוש שנתיים בשיעור של 125% מערכם הראוי של דמי השימוש כפי שתקבע ועדת השומה לפי סעיף 9(ג) (להלן – ערכם הראוי), לדמי שימוש מהזווים לתקופות של 20 שנה כל פעם בשיעור של 125% מערכם הראוי, או לקרקע חלופית ככל שהדבר אפשרי בנסיבות העניין, לפי בחירתו.
- (ב) לא בחר בעל זכויות במקרקעין באחת מחלופות הפיצוי לפי סעיף קטן (א) עד למועד הקצאת הזכויות במקרקעין לפי סעיף 5, יהיה הוא זכאי לדמי שימוש שנתיים בשיעור של 125% מערכם הראוי.

(ג) תשלום הפיצוי לפי סעיף זה ייעשה בתוך 3 חודשים מיום קביעת ערכם הראוי של דמי השימוש לפי סעיף 9(ג)2.

(ד) נודע לממונה כי במקרקעין שרשם כרכוש ממשלתי לפי סעיף 3(1) יש בעל זכויות במקרקעין, יחולו הוראות סעיף 3(2) ובעל הזכויות במקרקעין יהיה זכאי לפיצוי לפי הוראות סעיף זה.

(ה) אין בהוראות סעיף זה וסעיפים 9 ו-10, כדי לעכב את ההליכים לפי סעיפים 3 עד 6.

9. ועדת השומה (א) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הביטחון, יקים ועדת שומה לצורך יישום הוראות חוק זה, ואלה חבריה:

(1) נציג שימנה שר המשפטים מבין עובדי משרדו – והוא יהיה היושב ראש;

(2) נציג שימנה שר האוצר מבין עובדי משרדו;

(3) נציג של רשויות האזור שימנה שר הביטחון.

(ב) שר המשפטים יקבע את סדרי הדיון בוועדת השומה.

(ג) (1) ועדת השומה תקבע את שיעור ערכם הראוי של דמי השימוש או את הקרקע החלופית שתוצע לבעל הזכויות במקרקעין, לפי העניין, לאחר ששמעה את טענותיו של בעל הזכויות במקרקעין – אם טען, ושקלה את כלל נסיבות העניין.

(2) קביעת ועדת השומה לפי פסקה (1), תיעשה בתוך 3 חודשים מיום שסיימה לשמוע את טענותיו של בעל הזכויות במקרקעין או מהיום שבו היה על בעל המקרקעין לטעון את טענותיו בהתאם לסדרי הדיון שנקבעו לפי סעיף קטן (ב).

10. ועדת השגות (א) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הביטחון, יקים ועדת השגות לצורך יישום הוראות חוק זה, ואלה חבריה:

(1) נציג של רשויות האזור הכשיר להיות שופט של בית משפט השלום, שימנה שר המשפטים, בהסכמת שר הביטחון – והוא יהיה היושב ראש;

(2) נציג שימנה השמאי הממשלתי הראשי מבין עובדי משרדו;

(3) שמאי מקרקעין ששמו כלול ברשימת השמאים המכריעים לפי הוראות סעיף 202 לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965⁶, שימנה יושב ראש מועצת שמאי המקרקעין.

(ב) בעל זכויות במקרקעין שרואה את עצמו נפגע מהחלטת ועדת השומה לפי סעיף 9(ג)1, רשאי להגיש השגה לוועדת ההשגות על החלטה.

(ג) החלטות ועדת ההשגות יתקבלו ברוב דעות חברי הוועדה; באין רוב לדעה אחת, תכריע דעת יושב ראש הוועדה.

(ד) ועדת ההשגות לא תהיה קשורה בסדרי הדין ובדיני הראיות הנהוגים בבתי המשפט, ותפעל בדרך הנראית לה מועילה ביותר לקבלת החלטה צודקת ומהירה בהשגה.

(ה) ועדת ההשגות רשאית לאשר את ההחלטה שהתקבלה על ידי ועדת השומה, כולה או חלקה, לבטלה או לשנותה, להחזיר את הנושא לדיון מחודש בוועדת השומה או לקבל החלטה אחרת במקומה.

⁶ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

הוראת מעבר
לעניין יישובים
המנויים בתוספת

11. (א) (1) בתקופה של 12 חודשים מיום פרסומו של חוק זה, יותלו כל הליכי האכיפה והצווים המינהליים הקיימים בעניין התיישבות ביישובים המנויים בתוספת.
- (2) במהלך התקופה האמורה בפסקה (1), יקבעו רשויות האזור אם מתקיימים ביישובים המנויים בתוספת התנאים לפי הרישה של סעיף 3.
- (3) קבעו רשויות האזור כי מתקיימים ביישובים המנויים בתוספת התנאים לפי הרישה של סעיף 3, יחולו עליהם הוראות חוק זה.
- (4) הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על –
- (א) הליכי האכיפה והצווים המינהליים, הקיימים בעניין התיישבות ביישובים המנויים בתוספת, שניתנו צווים שיפוטיים או פסקי דין בדבר מימוש;
- (ב) מבנה שהריסתו הכרחית כדי למנוע סכנה לחיי אדם.
- (ב) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להוסיף, בצו, יישובים לתוספת.

תוספת

(סעיף 11)

- (1) עפרה;
- (2) נתיב האבות;
- (3) עלי;
- (4) כוכב השחר;
- (5) מצפה כרמים;
- (6) אלון מורה;
- (7) מעלה מכמש;
- (8) שבי שומרון;
- (9) קדומים;
- (10) פסגות;
- (11) בית אל;
- (12) יצהר;
- (13) הר ברכה;
- (14) מודיעין עילית;
- (15) נוקדים;
- (16) כוכב יעקב.

איילת שקד
שרת המשפטים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
נשיא המדינה

חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 27), התשע"ז-2017*

1. תיקון סעיף 3א
בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, בסעיף 3א(ג1), אחרי "אם" יבוא "מצא כי", במקום "למשק" יבוא "למשק, לתרבות, לספורט" ובמקום הסיפה החל במילים "שקבע שר הפנים" יבוא "לאחר התייעצות עם שר האוצר ובהסכמת שר העבודה הרווחה והשירותים החברתיים; כמו כן רשאי שר הפנים, לאחר התייעצות עם שר האוצר בהסכמת שר העבודה הרווחה והשירותים החברתיים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, לקבוע נסיבות שיראו אותן כנסיבות מיוחדות וחריגות של תרומת עובד זר כאמור".

אריה מכלוף דרעי
שר הפנים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
נשיא המדינה

* התקבל בכנסת ביום ג' בשבט התשע"ז (30 בינואר 2017); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת - 664, מיום ח' בחשוון התשע"ז (9 בנובמבר 2016), עמ' 9.
1 ס"ח התשי"ב, עמ' 354; התשע"ז, עמ' 630.

